

PŁACHCIANY (2) *ai*

Oba a jasne.

sg m N płachciany (1). ◇ pl L płachcian(e)mi (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (te same przykłady).

Płócienny, zrobiony z płótna (2) : Linteus, Płocienny/ Płáchciány. Mqcz 195a.

Przen (1) :

W przeciwstawieniu: »płachciany ... murowany« (1): Iefzcieć P. Bog/ mówił Moyzełz/ nie dał odpocznienia [...] iefzcieś pod płáchciánemi domki ná ziemi/ która nie rodzi iedno ćierznie: Kwáp fię iedno do odpocznienia/ do domow murowánych/ którycheś nie budował SkarKaz 551a.

Wyrażenie: »płachciany domek« (1): SkarKaz 551a cf W przeciwstawieniu.

Synonimy: płocienny, płotniany.

DDJ